

[Bomholt.]

dag, var vejet tilbage for at indsætte en bestemmelse vedrørende race og afstamning i 1939-forslaget.

Må jeg gøre det ærede medlem opmærksom på, at i straffeloven af 15. marts 1939, § 266 b, står der:

„Den, der ved udspreddelse af falske rygter“ — det er de daværende nazister, der tænkes på, det ærede medlem kan være rolig — „eller beskyldninger forfølger eller ophidser til had mod en gruppe af den danske befolkning på grund af dens tro, afstamning eller statsborgerforhold, straffes med hæfte...“

Der er altså hverken grund til at håne rigsdagen eller noget politisk parti, fordi det i 1939 gik ind for denne ordning. Man kunne nok tilføje en besk kommentar til det politiske parti, hvis øverste generaler sluttede venskabspagt med Hitler ikke så forfærdelig længe efter.

Det ærede medlem gik stærkt imod en forskelsbehandling af statsborgerne og argumenterede herfor. Det lyder tiltalende. Jeg forstår, at det ærede medlem vil have, at vi alle skal stilles lige, sådan som kommunister og socialdemokrater er stillet lige i østlandene. Det ærede medlem vil forsvare den kommunistiske strategi, der går ud på — hævder han — at sikre den enkeltes ubetingede åndelige og politiske frihed, oppositionens ret, den frie meningsbrydning og ingen politibetjent på gadehjørnet, ikke antydning af antisemitisme.

Der var ganske vist noget, det ærede medlem glemte at tale om; jeg bad ham i min første ordførertale om at gøre det. Det ærede medlem talte ikke om proletarietets diktatur og om dets overensstemmelse med de frihedsparagraffer, det ærede medlem propagerede for; jeg fik intet svar. Er det det ærede medlems hensigt at vinde flertal i befolkningen og i rigsdagen? Ja, hvisker han sagtmødt. Jeg kan godt forstå, det er med dæmpet stemme. Der er for tiden 7 medlemmer i rigsdagen. Kommunisterne vil erobre de tabte mandater tilbage. De vil erobre samtlige socialdemokratiske mandater, samtlige radikale mandater og et par af storkisterne og indføre en kommunistisk ordning, der lader de tilbageværende partier bestå, for man er tilhænger af frihed, ikke sandt? Det er formentlig det eneste land i verden, hvor det vil finde sted. I samtlige andre lande, hvor østlig indflydelse gør sig

gældende, er der et partistyre, der støtter sig til væbnet magt med alle deraf flydende konsekvenser. Men måske det ærede medlem trods alt vil inkludere sig i en nærmere definition af proletarietets diktatur, så vi kan høre, om det ærede medlem stadigvæk er tro mod leninismen.

(Kort bemærkning).

Hans Pinstrup: Det undrede mig i allerhøjeste grad at høre det ærede medlem hr. Bomholt, folketingets mangeårige formand, udtale, at fremsættelsen af mine synspunkter om ændringer på visse områder betød en mistænkeliggørelse af grundloven og rigsdagen. Det kan ikke være det ærede medlems mening. Det må dog vel fremdeles være sådan, at et medlem af dette ting, indtil en sag er endeligt afgjort, må have lov til at fremsætte sine synspunkter og arbejde for dem og søge at nå det bedst mulige på disse områder.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Ja, jeg tænkte jo nok, at når det ærede medlem hr. Bomholt skulle på talerstolen og beskæftige sig med mig og mit partis standpunkter, var han ikke i stand til at tale derom, men skulle tale om noget andet. Så glemmer han totalt, at det, vi behandler her, er forslag til Danmarks Riges Grundlov, og så tror han, at det, der er på dagsordenen, er en redegørelse for statssystemet i Sovjetunionen. Det ærede medlem hr. Bomholt tager fejl — eller rettere sagt: han tager ikke fejl. Han er rystende bange for at komme til at diskutere kommunisternes konkrete ændringsforslag til Danmarks Riges Grundlov, og derfor kravler han udenom og giver sig til at krydsforhøre: må vi nu få noget at vide om proletarietets diktatur, om hvorfor fars næse altid er rød, og hvorfor taber tante sine tænder. Men undskyld mig — på den måde vil jeg ikke diskutere; jeg foretrækker at diskutere det, der er til behandling her. Hvis det ærede medlem har mod og evne dertil, lad ham så udtale sig om kommunisternes ændringsforslag, og hvis han ikke har mod til det, kan han gøre sig selv en tjeneste ved at tie stille.

Det ærede medlem siger, at jeg har bebrejdet ham, at der i 1939-forslaget ikke var noget om afstamning. Nej, jeg har sagt, at det virker så usmageligt, at man nu med